

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cestno omrežje na Dolenjskem.

(Govoril posl. Fr. Suklje v Zboru kranjskem dne 31. marca t. l.)

Prva polovica mojega samostojnega predloga, čestiti gospodje, obstoja iz splošnega načela: „Cestno omrežje na Dolenjskem urediti je tako, da bode v organski zvezi z Dolenjskimi železnicami.“

To načelo se mi vidi povse neovržno. Interes železničnega podjetja je v popolnem soglasji z interesom deželne zaklada in s koristmi dolenjskega prebivalstva. Kajti le tedaj dosegle se bodo oni uspehi, katerih dolenjska stran pričakuje od železnice svoje, ako se ljudem omogoči, z vseh strani obširnega alimentacijskega ozemlja dolenjskih prog blagó brez posebnih težav spraviti do železničnega tira. In le v tem slučaju, ako namreč zares oživimo promet ter ga koncentriramo na železnici, odstrani se nevarnost, katero smo deželni financam nakopali s tem, da je dežela prevzela poroštvo prioritarnih obveznic!

Razjasnil bodem, kako si predstavljam tega splošnega načela rešitev „in concreto“. Saj bi bil že v svojem predlogu lahko nadrobno našteval vse cestne zveze, na katere mislim, ter bi glede njih stavil koncizne nasvete! Toda meni se vidi, da to morda bolj pogodi odsek, kateremu se izroči moj predlog. Jaz hotel sem dati le nekaj impulz, nadejajoč se, da nam odsekovo posvetovanje in obravnavo v tej visoki zbornici rodé zaželeni sad. Sklicujem se, gospôda moja, na požrtvovalnost dežele! A pri tem pozivu hočem jedenkrat za vselej preprečiti zavijanje in napačno tolmačenje svojih besed in svojih nazorov. I jaz trdim z vso odločnostjo, da mora deželni zaklad prispevati k vsem javnim napravam v naši deželi, katere presežajo moči neposrednih interesentov. To stališče zastopam ne gledé na to, ali se dotična potreba pokaže v tem ali onem delu dežele naše. Deželni prispevki smejo se po mojem mnenju deliti tudi posameznim občinam, vendar le tedaj in le v toliki meri, kolikor je razvidno, da bremen ne zmorejo. Utemeljenim zahtevam se nikoli ne protivim, le proti neopravičenim ali predaleč segajočim tirjavam branim deželni zaklad. In tú bodi mi dovoljeno, mimogrede, uprav „incidenter“ odgovorjati g. poslancu Povšetu, kateri je bil v svoji končni besedi kot poročevalec zadnjič rabil proti meni prav zanimiv argument. S tem me je hotel pobijati, da je zoper mene navajal državni proračun, češ: „Glejte, celó država podpira občinske ceste in mostove, in dobé se poslanci, kateri v deželnem zboru nasprotujejo takim podporam!“ Počasi, g. kolega, taki argumenti imponujejo le tam, kjer državnega proračuna ne poznajo. Kake občinske poti podpira država? Tam potrebščina ne znaša par sto goldinarjev, — le nekoliko natančneje ogledati si državni budget in čast. poslanec Ljubljanske okolice bode se takoj prepričal, da na pr. letos v državnem proračunu pač nahajamo kredit za rekonstrukcijo občinske, po povodnji razdejane poti Knibinišče — Žuravno in za popravo ondodnega mosta, ali iz razjasnil k nadrobni načrtu se razvidi, da znašajo troški nič manj nego 100.440 gld. Ali je sploh kaka kmetska občina v stanu, zmagati tako velikansko stvar? Druga občinska pot gališka, ona mej Bažovi in Lancutom bode stala celó 136.240 gld., naravno torej, da take poprave, katere so sploh le posledice elementarnih neugod, prevzame država. Ali to ničesar ne dokaže proti moji

trditvi, nasprotno, to se povse strinja z mojo zahtevo, naj dežela v malem tako gospodari, kakor država v velikem.

Ovinek sem napravil, g. m., ker se mi je zdel absolutno potreben, — stopam torej sedaj naravnost „in medias res“. Pojdite jedenkrat z menoj, g. m., čez Gorjanec v našo Belokrajino! Jasno je, in že ozir na rentabiliteto naše Dolenjske železnice nas sili v to, da moramo na svojo progo pritegniti belokranjski promet. Dandanes so ti kraji s svojim prometom navezani skoraj izključno na hrvatske železnice. Velik nedostatek, g. m.; gospodarski in politični razlogi nam nalagajo dolžnost, da ga odstranimo. Dokler se nam torej ne posreči, nadaljevati železnico do hrvatske meje, moramo vsaj omogočiti Belokranjcem, da oni lahko svoje pridelke spravijo na našo progo. Z jedno besedo: Ugodnih cestnih zvez jim treba! Za jeden del Belokrajine, za Metliški okraj, deželi ne bode trebalo dosti žrtvovati. Državna cesta, katera veže ta okraj z bližnjo postajo Novomeško, se bode popolnem popravila in preložila, in s tem odstrani se največja prometna zapreka. Drugače pa gospoda moja v Črnomeljskem okraju! Ta je navezan zgol na svoje deželne in okrajne ceste. Kar se tiče njegovih dveh deželnih cest, ima jih itak le bolj na potrpežljivem papirju. Jedna izmed njih, Kočevska, kaj malo služi prometnim potrebam Črnomeljskega prebivalstva, druga pa, katera drži čez Brčice in Črmošnice proti Žužemberku je tako izpeljana, da tovrstnemu prometu sploh ni za nobeno rabo. Noben tovrstni voz, gospoda moja, Vam ne more čez one strmine pod takozvanim „Kump-Mathelnom“! In tu obžalujem, da moram zaslužen grajo izreči našemu deželnemu odboru. Dve leti zaporedoma sklepamo že radi te ceste in njene prilozitve, izrecna naročila smo dali deželnemu odboru, in kaj se je storilo? Črnomeljski cestni odbor dal je izdelati načrt te cestne korekture po nekem vpokojenem inženirju. Ker ta načrt deloma ni ugajal, naložili smo deželnemu odboru, naj on popolni priprave „ako mogoče po svojih tehnikih“. Če pa tega ne more, potem — dejali smo — najame naj si drugega tehnika v to svrhu ter plača ga naj iz cestnega kredita. Ob jednom pa smo tudi naročili deželnemu odboru, da „o tej stvari poroča v prihodnem zasedanju, oziroma predloži načrt potrebnega deželnega zakona in primerni nasvet stavi o izvršitvi zgradbe“. To se je zaukazalo 11. novembra 1890. in — kaj se je storilo do današnjega dne, ko brojimo 31. marca 1892.? Noben inženir se ni poslal doli, da bi predelal pomanjkljive partije dotičnega projekta; letno poročilo, katero je sicer dokaj obširno in temeljito, modro molči o izvršitvi teh naročil, in nobena priloga deželnega odbora nam še ni prišla v roke o tem predmetu, dasiravno se zasedanje naše bliža svojemu koncu — z jedno besedo, živ krst se ni zmenil niti za sklepe deželnega zbora niti za evidentno potrebo prebivalstva, deželni odbor položil je baje celo stvar „ad acta“. Gospoda moja, ne bodem se dlje časa mudil pri tem nevshečnem predmesu, le jedno vprašanje bi stavil pri tej priliki. Mi, deželni poslanci, razpolagamo z deželnim odborom, on je naš organ, sklepi naši in naročila vežejoga imperativno — če jih tako prezira, kakor se je to zgodilo v le-tem slučaju, potem vprašam, kako spoštovanje smemo tirjati od strani vlade, kateri v kaki resoluciji razodevamo deželne potrebe in želje!

Toda tudi če deželni odbor stori naloženo mu dolžnost, — in če torej zares odstranimo strmine na tej deželni cesti, vendar še nismo pritegnili Črnomeljskega prometa na Dolenjsko železnico. Kajti ta deželna cesta nima nobene zveze z Dolenjsko železnico, ona drži naravnost čez Sotesko, Žužemberk v Ljubljano, a ne k najbližji železn. postaji. In vendar je povse jasno, da promet teži proti železnici! Nihče mi ne more ugovarjati, ako trdim, da ogromna večina osebnega in tovrstnega prometa, kar ga prihaja iz Črnomaljskega okraja, vršila se bode pa železničnem tiru. Črnomaljski tovarnik ne bode po otvorenju dolenjske železnice blago svoje čez Sotesko in Žužemberk instradiral proti Ljubljani, temveč pri Podturnu zapustil bode deželno cesto ter čez Toplice krenil jo proti kolodvoru, naj si bode zadnja postaja v Straži ali v Novem Mestu.

Kaj sledi iz tega? Kos dež. ceste, gospoda moja, od Podturna do Soteske, izgubi svojo važnost kot cestno občilo, ta cestni fragment ne bode dobil onega prometa, na kateri smo računali tedaj, ko smo leta 1888. sprejeli zakon o cestnem kategorizovanju, tovrstnih vozov na tej cesti ne bode, razun onega lesa, kar ga bo knez Auersperg iz svojih gozdov speljal na svojo žago v Soteski — za to pa pridobi sedanja okrajna cesta, katera drži čez Toplice na Valto Vas, veliko večjo znamenitost. Iz dvojnega razloga, gospoda moja! Prvič, ker se Črnomaljski promet ne more razvijati po nobeni drugi cestni progí, in potem, ker ta okrajna cesta reže zdravíšče topliško z njegovim znamenitim vrelcem in ker se je vsekako nadejati, da se vsled železnične zgradbe dvigne to zdravíšče. Jasno je torej, da je s stališča zdrave prometne politike to cestno progo uvrstiti mej deželne ceste. Kilometerska daljava znaša itak le 6.2 km, trošek torej ne bode velik, z druge strani pa bi se dal skoraj popolnem kompenzirati s tem, da se cestni fragment deželne ceste, od Podturna do Soteske, opusti kot deželna cesta ter postavi v kako nižjo cestno kategorijo. Po našem cestnem zakonu — §. 22, točka 1 — treba „za uvrstitev kake obstoječe ceste mej deželne ceste“ deželnega zakona, torej sem z nekaterimi tovariši izročil dotični načrt ter ga s tem brez daljše motivacije priporočam slavni zbornici. Gledé izločitve cestnega kosa Podturn-Soteska pa utegne morda ugajati resolucija, s katero se deželnemu odboru naroča, da stvar preišče ter v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru stavi konkretne predloge.

Vender je opozarjati še na nekaj drugega. Ni zadosti, da se okrajna cesta, o kateri sem ravnokar govoril, proglasi za deželno cesto, temveč neka korektura je neizogibna. Kdor količaj pozna Topliško zdravíšče in njegove komunikacijske zveze, mora se uprav razljutiti nad nerodno izvršitvijo okrajne ceste do Valte Vasi. Voda vam kaže pot — Topliški potok in Krka — a predniki naši se niso zmenili za to naravno črto, in kam so potisnili cesto? Slab streljaj iz Toplic drži cesta — ona cesta, gospoda moja, čez katero morajo bolniki — po hudi strmini navpik gori na Gradišče in komaj ste na višavi — zopet naravnost navzdol v Krško dolino! Gospoda moja, interes Topliškega zdravíšča, prometni interes Črnomaljskega okraja, nič manj pa tudi ozir na rentabiliteto železničnega podjetja zahtevajo imperativno, da se odstrani ta nedostatek ter skrbi za boljšo zvezo potom cestne korekture. Torej priporočam tudi gledé te točke resolucijski nasvet, s katerim naj se naroči deželnemu odboru, da stvar preišče po svojih

tehničnih organih ter o tej neizogibni preložitvi svoje predloge stavi v bodočem zasedanju.

In, gospoda moja, sedaj smo že na meji Trebanjskega volilnega okraja. Naj mi oni gg. tovariši, kateri zastopajo največji naš volilni okraj, nikar ne zamerijo, da hodim v njih zelnik ter govorim o cestnih zvezah tega okraja. Odpustite mi naj jedno opazko: onikrat so z redko soglasnostjo bili glasovali za občinsko cesto Budanjsko in celo za Sanaborske kanale so se razogreli — gotovo se bodo še bolj živo zanimali za mnogo važnejša občila lastnega okraja. In koliko je baš v teh krajih storiti v tem oziru! Dobro uro bodá iz Valte Vasi ste že v Suhi Krajini, to je tista visoka planota, katera se razprostira mej Krško dolino in Ribniškim koritom. Zanimiv svet, gospoda moja, krepko in delavno ljudstvo, niti tako siromašni niso, kakor bi se dalo soditi po malo vabljivem imenu, zlasti živinorejca tam cvete, a nihče se ne zmeni za ta svet! Izvzemši jedno popolnem zanemarjeno in razdejano okrajno cesto, katera drži iz Zagradca na Ambruž in Zvirče, nimate tu nobenega občila. Grozoviti občinski poti, kjer se o tovornih vozeh niti menili ne bomo, vratolomne steze — po takih komunikacijah vrši se promet velike pokrajine, katera broji 4—5000 duš in meri nekoliko štirjaških milj. Gospoda moja, dolenska železnica mora predugaciti tudi to cestno mizerijo in tudi v njenem interesu zahtevam, da se Kranjčanom preskrbé druge cestne zveze. Ves ta svet gravitoval bode odslej k železnični postaji Dobropoljski, drugega torej ni treba, nego okrajno cesto z deželno podporo napraviti od kočevsko-fužinske ceste čez Hinje, Zvirče v Struge in odtod k Dobropoljskim Ponikvam, z druge strani pa v boljši stan pripraviti cesto Ambruško — in marljivo prebivalstvo teh fará si bode pomagalo.

Zapustimo sedaj Suho Krajino ter krenimo jo na ono stran Krke. Najbolje bode, če jo udarimo po oni okrajni cesti, ki jo imamo na današnjem dnevnem redu. Čujem, gospoda moja, da nasvetuje večina upravnega odseka, naj se odkloni prispevek za korekturo te ceste. Čudim se temu nasvetu! Tudi ta cesta spada v ono cestno omrežje, s katerim se bavi današnji moj predlog, tudi njo potrebuje železnica, kajti kako hočete iz desnega brega Krke les spraviti na Trebanjsko postajo, če pustite na cesti strmino 25%?! Nadejam se, gospoda moja, da bode zbornica odklonila predlog upravnega odseka ter ga nadomestila s sklepom v zmislu deželnega odbora.

A sedaj dalje! Druga zveza, na katero je paziti, je ona iz Žužemperka proti Trebnjemu. Po sedanjih klancih se noben tovorni voz ne bode upal preko Dobernič spustiti se proti postaji. Tudi pri tej znameniti okrajni cesti misliti bode torej na preložitve. Še bolj važna pa je cestna zveza mej Mirno in Trebnjem. Sklicujem se tu zopet na gg. zastopnike Trebanjskega okraja; poleg trojice deželnih poslancev je tu prizadet državni poslanec teh krajev, tovariš Povše. Oni me bodo gotovo podpirali pri tem nasvetu, saj so razmere jasne vsakomur, kdor je le jedenkrat z odprtimi očmi hodeval po teh krajih ali le jedenkrat pametno čital generalštabno karto Trebanjske okolice. Gospoda moja, morda je mokronoški okraj od narave najbogatejše obdarovan izmej vseh kranjskih pokrajin. Sedaj ima že dokaj prometa v Sevnico, razpolaga s premogom mirenskim, z vodnimi silami in bogato lesno imovino, s polji in travniki, z vinogradi in sadovnjaki — mari ne bi bil neodpušljiv greh, če mokronoško in šentruperško dolino ne priteguemo k Trebanjski postaji? Ali to se ne more zgoditi, dokler se ne preloži okrajna cesta mej Mirno in Trebnjem. Dokler se bode cesta vila mimo Landspreža čez Rodenski klanec, bomo zastonj čakali na Mokronoške tovarnike, da nam pripeljejo svoje blago na Trebanjsko postajo. Sedanja cestna zveza pomeni ob jednom hudo strmino in velik ovinek. Cesta se dá iz Mirne izpeljati čez Dule, Medvedje in pod Vinjo gorico skoraj popolnoma ravno ter je za celo tretjino bližja nego sedanja. Naj se cestni referent deželnega odbora loti tega uprašanja z vso energijo in jaz sem porok za to, da pridobimo Mokronoško blago na našo od dežele kranjske zajamčeno železnično progo.

Opozarjam še na drugo okrajno cesto Trebanjskega volilnega okraja, katera bode tudi vsled železnične zgradbe mnogo več važnosti pridobila. Pod Kumom na dolenski strani razprostira se Vam sicer malo poznani a navzlic temu uprav dražestni

svet; morda se milina dolenske strani nikjer ne razodeva bolj tipično nego baš v teh pokrajinah, okolu sv. Križa pri Turnu, Čateža itd. Če enkrat stopite k Materi Božji na Zaplaze, razgrinja se Vam od te romarske cerkvice najlepši razgled na to prijazno, valovito, zeleno ozemlje. Ljudje niso tam posebno revni, ali nikamor ne morejo s svojimi pridelki, pot v Litijo drži čez visoko strmo gorovje in je predolga, do temeniške doline pa z večjimi tovari ne morejo vsled sedanje slabe zveze. Ti kraji gravitujejo proti Velikološki postaji, treba bode jim omisliti pripraven izhod, po katerem bodo svoje blago mogli pripraviti do železniškega tira.

S svojim potovanjem sem sedaj skoraj pri kraju. Vrnil sem se že v Novomeški okraj. Kedor pozna njegova občila, kolikor zadevajo zvezo z dolensko želenico, pritrditi mi utegne, da je korektura okrajne ceste med Šentpetrom in Novim Mestom zlasti na Lesniškem in Mačkovskem klanci posebno važna, kajti po tej poti se mora vršiti ves promet iz Škocijanske in Šmarjetske fare, od Bele cerkve itd. proti železnici. Marsikaj bi se dalo povedati v tem oziru, ali preveč sem že grešil na potrpežljivost visoke zbornice in torej pomikam se proti koncu.

Kar sem govoril in priporočal o tej zadevi, vse to izvira čisto logično in dosledno iz onega neovrženega načela, koje nabijate v mojem samostalnem predlogu. Naj vas ne strašijo finančne posledice take sistematične akcije! Res je, uvrstitve nove, dasi prav kratke cestne proge med deželne ceste stane nekoliko, neprimerno več stale bodo korekture, na katere sem opozarjal visoko zbornico in čisto gotovo je, da posamezni cestni okraji, kateri so itak na Dolenskem brez vse izjeme preobremenjeni nasproti drugim okrajem, teh troškov sami ne zmorejo, to presega njih sile. A z druge strani se mora naglašati, da so deželni prispevki, namenjeni zboljšanju cestnega omrežja v ozemlju dolenske železnice, povsem utemeljeni v gospodarskem in prometno-političnem oziru in neizogibno potrebni. Uredite ceste na Dolenskem, kajti le tedaj razvijal se bode promet na železnični progi in le v tem slučaju nam ne bode trebalo bati se garancijskega bremena, katerega je dežela naša bila prevzela. Kar žrtvuje dežela v ta namen, gospoda moja, to ni izgubljeno, to je investicija v najboljšem pomenu. In vse kaže, da treba lotiti se takoj tega sistematičnega dela, brez odlašanja in zamude, kajti bliža se l. 1896 v katerem izgine iz proračuna dež. posojilnega zaklada tisti državni prispevek v znesku 127.000 gld. Potem od l. 1896 pričnši bode težko za deželo, žrtvovati večje vsote za investicijske namene. Že ta finančni razlog potem pa ozir na železnico, katera bode do 16. jan. 1894 morala biti dodelana ter prometu izročena, opravičujeta moje zahtevo, da s to akcijo nikakor ni odlašati. Predstavljam si pa to akcijo ne kot razkosano krparsko delo, temveč kot organično celoto, dobro premišljeno, koncipirano v večjem štilu ter energično izvršeno. Priporočam svoj predlog, v formalnem oziru pa nasvetujem, da se izroči upravnemu odseku. (Živahno odobravanje.)

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja, dne 2. aprila 1892. leta.)

Ob 1/2 11. uri odpre dež. glavar sejo. Prečita se zapisnik zadnje seje in potrdi brez ugovora. Predsedstvo naznani došle prošnje in peticije, ki se izroče dotičnim odsekom. Poročila deželnega odbora: 1. Glede Savskega mostu pri Krškem, 2. o nadaljevanji in dovršenji zgradbe deželnoobranske vojašnice v Ljubljani, 3. poročilo, s katerim se predlaga proračun glediškega zaklada za leto 1892. in 4. poročilo o zgradbi nove bolnice v Ljubljani izroče se finančnemu odseku, poročilo glede razdružitve občine Sv. Ožbalta v dve samosvoji občini, pa upravnemu odseku.

Posl. Krsnik poroča v imenu finančnega odseka o prošnji c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani za dovolitev rednih letnih podpor šolskim vrtnarjem. Utemeljivši ga na kratko, stavi nastopni predlog: Deželnemu odboru se naroča, izposlovati pri slavnem c. kr. deželnem šolskem svetu, da se

1.) določi natanko, kakšen in kakov mora biti obdelan šolski vrt na Kranjskem, da se ga prišteva uzornim; in

2.) da se šolskim vrtnarjem (učiteljem), ki so naredili, oziroma ki vzdržujejo tak vrt, pripozna letna redna remuneracija v znesku 36 gld. in sicer do preklica, to je: dokler je vrt uzoren, oziroma

dokler je podpora za pouk v kmetijstvu, ki znaša sedaj po nastavku v proračunu normalno-šolskega zaklada 1600 gld., na razpolaganje.

Posl. Krsnik nadalje poroča v imenu finančnega odseka o prošnji c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani za podporo v namen splošne deželne razstave leta 1894. v Ljubljani. V praznovanje 125 letnice sklenila je glavna skupščina c. kr. kmetijske družbe prirediti splošno deželno razstavo. Ker je bil pa čas prekratek, odgodil se je čas za to razstavo na l. 1894. Taka razstava je gotovo jako važna za vso deželo, treba bode, da se dostojno podpira. Govori o programu te razstave, ki naj bi podala podoba našega gospodarskega, kmetijskega in kulturnega napredka. Pojmi o tem so še nejasni pri nas samih, še bolj pa pri tujcih. Ne zavedamo se še prav svojih sil in smo tesnosrčni. Naša kronovina ima nekatere hvalevredne specialitete, — imenuje raznovrstne — ki se smejo na stran staviti drugim. Dalje omenja družbe sv. Mohorja, ki bi jasno kazala tudi naš razvitek na ljudsko literarnem polju. Moralni namen razstave bi bila povzdiga naše samozvesti, pomnožila bi se naša pridnost in razgnali bi se marsikateri predsodki. Dalje govori o finančnem vprašanji razstave, pri kateri bi se seveda ne moglo računati na dobiček. Pokrili bi se iz podpor itd. Ustopnina bi morala biti nizka, da bi bila udeležba tem večja. Nadejati se je podpor raznih faktorjev, ki bi z ustopninami vred utegnile pokriti stroške razstave. V svesti si, da bode našel podporo v vseh krogih, predlaga fin. odsek, naj se izreče, da je dežela pripravna prispevati z doneskom 15.000 gld. Predlog fin. odseka slove: Deželni zbor izreka, da je pripravljen deželno razstavo, ki se ima napraviti leta 1894., podpirati z deželnim doneskom 15.000 gld., ob enem pa naroča deželnemu odboru, da si od kmetijske družbe preskrbi potrebne načrte in program te razstave s proračunom vse potrebščine in pokritja ter ga v prihodnjem zasedanju predloži deželnemu zboru.

Posl. baron Schwegel pravi, da na prvi pogled se ne vidi kmetijska družba poklicana prirediti splošno deželno razstavo. Če se čuti zmožno v to, prevzame preveliko nalogo, katere ne bode mogla dostojno izvršiti, ker presega njene moči. Pripravljalna dela zde se mu nedostatna. Družba ni podala jasnega programa, to je storil še le deloma poročevalec. Treba bi bilo sporazumljenja vseh krogov brez ozira na politična nasprotstva, da se izvrši ta razstava tako, da bode res imela kaj koristi. Govori potem o finančnem vprašanji. Zdi se mu, da bi stroški bili mnogo večji nego se misli; če nastane deficit, morala ga bode plačati dežela. Danes zdi se mu čas še nepripraven, zato je proti predlogu fin. odseka in predlaga, naj dež. odbor šele predloži natančni program v prihodnjem zasedanju.

Posl. Povše ugovarja razlogom predgovornika. Sklical se je že shod raznih korporacij in se sestavila komisija, katera ima skrbeti za pripravljala dela. Da kmetijska družba še ni predložila natančnega načrta, nad tem se ne smemo spodtikati. Odločilo se je najprej principijelno vprašanje, da se zagotovijo podpore vseh onih faktorjev, od katerih jih je smeti pričakovati. Danes se torej zbornica pač lahko izreče v principu. Zastopnika iz dež. odbora v tej komisiji bodeta gotovo varovala interes dežele glede stroškov razstave. Kdor pozna moči naše domovine, bode z mirno vestjo lahko rekel, da bode gotovo častno izvršila svojo nalogo pri razstavi in pokazala, kaj premore. O sadni razstavi l. 1888. izrazili so se nemški tujci jako laskavo. Živinoreja se je zelo povzdignila, gozde imamo tudi lepe. Kmetijska družba gotovo ne bode lahkomišljeno se lotila dela, izvršila bode kar bode pričela. Veleposestniki naj tudi pokažejo, da jim je mar za čast in za blagor naše domovine. (Dobro!)

Posl. Svetec: Prvo uprašanje je ali hočemo razstavo ali ne? Treba je vedeti, s katerimi sredstvi se bode priredila razstava, potem še le bode moči narediti natančni načrt in proračun. Ako je torej naša želja, da se to koristno podjetje uresniči in in da se prične takoj resno delati v to svrhu, potem treba, da dež. zbor sklene nujno podporo in zatorej priporoča, da se vsprejme predlog finančnega odseka.

Ker se nikdo več ne oglasi za besedo govori še poročevalec Krsnik:

Zadoščen naglašá, da se principijelno ni nikdo oglasil proti razstavi. Tudi baron Schwegel ugovar-

jal je jako stvarno in mirno in tako se tudi z one strani smemo nadejati izdatne dejanske udeležbe. Prizna, da deželna seveda prevzame res moralno garancijo za razstavo, a to nas ne sme strašiti. Želi umevno, da bi se nad vrati deželne razstave mogel postaviti napis „Aere omnium ordinum Carnioliae“.

Pri glasovanju vprejet je bil predlog finančnega odseka z vsemi narodnimi glasovi. Nasproti glasovali so samo veliki posestniki. Predlog barona Schwegla se je odklonil. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. aprila.

Deželni zbor štajerski.

Deželni zbor je dovolil 100 000 gld. kredita za brezobrestna posojila tistim vinšćakom, kateri hočejo svoje po trtni uši uničene vinograde nasaditi z ameriški trtami. Pri poročilu o preskrbovalnih postajah tožil je posl. Radey, da prouzročajo te postaje Spodnjemu Štajerju velike troške, kateri niso upravičeni, kajti spodnještajerske postaje so dokaj slabše obiskovane, kakor gornještajerske. Stavil je dodatni predlog, naj iztirjava deželni odbor troške, kateri so narasli za tuje deželane, od dotičnih dežel. Deželni zbor je vsprejel ta predlog. — Poslanec dr. Dečko stavil je interpelacijo zaradi nemškega učnega jezika na ljudski šoli v Makulah ter tirjal, da se uvede slovenščina kot učni jezik in da reši deželni šolski svet dole mu prošnje in pritožbe o tej stvari. Interpelacija pisana je bila v slovenskem jeziku, kar je Nemce silno vznemirilo. Deželni glavar se je podvizal izjaviti, da je naročil avtorizovanemu predlagatelju, naj preloži interpelacijo na nemški jezik. — Grof Stürgkh stavil je predlog: Deželni odbor se pooblašča storiti pri visoki vladi potrebne korake, da bode država znižala železniške tarife za prevažanje vina in podpirala vinarstvo iz državnih sredstev, da je podpira v konkurenciji, katera bode nastala, kadar se uveljavi klavzula o vinski carini v trgovinski pogodbi avstrijsko-italijanski.

Deželni zbor isterski.

V predzadnji seji interpeloval je posl. Sersić deželni odbor radi izdanega naročila, da morajo cestni odbori svojim dopisom in poročilom dodajati italijanski prevod. Ker je bila interpelacija stavljena v hrvaškem jeziku, ne bode deželni odbor nanjo odgovoril. — Italijanski posl. Clevas stavil je predlog: Vlada se pozivlja, da pregleda natančno šolake knjige, namenjene šolam s hrvaškimi učnim jezikom. Navzlic raznim tehtnim ugovorom je ta predlog obveljal. — V zadnji seji prišel je v razpravo predlog posl. Mandića glede ustanovitve hrvaške gimnazije v Pazinu. Večina je Mandićev predlog zavrgla. — Posl. Constantini je predlagal: Deželnemu odboru se naroči, naj izdela zakonski načrt, določujoč, da morajo Hrvatje za hrvaške, Italijani pa za italijanske ljudske šole sami skrbeti. O tem predlogu se je unela ostra debata. Poslanca Volarić in Mandić dokazala sta njega nepravilnost, a večina glasovala je venderle zanj.

Punkcije — odklonjene.

Deželnega zbora punkcijski odsek zbral se je dne 1. aprila v zadnjo sejo. Pred glasovanjem govorila sta še dr. Vašaty in dr. Plener. Prvi zavračal je staročeške zabavljice in končno prečital odlomek iz nekega privatnega pisma Riegrovega, kateri pravi: Strah me je, da bi se vlada v izvršitev punkcij ne ustrašila kršiti zakonov, kakor se je to že zgodilo; Schönbornove ministerijalne ordonnance z dne 3. februarja 1890 so kršenje zakona. Vašaty je predlagal resolucijo, v kateri se pozivlja vlada, da razveljavi to naredbo. — Dr. Plener zbral je še jedenkrat vsa očitanja, naperjena proti češkim strankam in proti veleposestnikom ter rekel mej drugim, da veleposestniki nimajo dobre volje glasovati za punkcije, ker se bojé Mladočehov, ki so gospodarji situaciji. Plener je priporočal vladi, naj izvrši razdelitev okrajev administrativnim potom in rekel, da o vladnem postopanju neče izreči končne sodbe, dokler ne vidi, kaj bode ukrenila po odklonitvi. To bode šele dokazalo, če se drži punkcij, ali pa če je kapitulirala pred Mladočehi. — Po kratkem govoru posl. Kvičale začelo se je glasovanje. Za predlog Gregrov, da je punkcije formalno odkloniti, glasovalo je le pet Mladočehov; za predlog Matušev glasovali so le štirje Staročehi, na kar so mladočeški poslanci ostavili dvorano. Za predlog veleposestnikov, kakor ga je formuloval Buquoy, da je razpravljanje o punkcijah preložiti na nedoločen čas, glasovali so Staročehi in veleposestniki; za motivacijo k temu predlogu glasovali so samo veleposestniki in je ta torej odklonjena. Dr. Gregor in dr. Plener naznanila sta minoritetne predloge. Za poročevalca v deželnem zboru izbral si je odsek posl. Brafa. — Veselje, da so punkcije pokopane, je na Češkem splošno, krivo pa bi bilo izjavljati iz tega, da se bodo Mladočehi in Staročehi združili v jedno stranko, kajti razven punkcij je mej njima še mnogo drugih načelnih nasprotstev, kateri se ne dajo kar na kratko premostiti.

Hrvatski sabor

imel bode početkom meseca maja kratko zasedanje, ki bode trajalo kakih 8 dnij. Volitve za novi sabor se bodo vršile meseca junija in se bode sešel novoizvoljeni sabor proti koncu meseca septembra.

Vnanje države.

Razkralj Milan.

V Budimpešti izhajajoči „Magyar Hirlap“ objavlja vsebino pisma, katero je razkralj Milan baje 1. marca t. l. pisal regentu Ristiću. V tem pismu sklicuje se Milan na to, da mu je vlada takrat, ko je odložil dostojanstvo generala, ponudila generalsko pokojnino ter zahteva sedaj za odložitve generalske stopnje odpravek v znesku 1 milijona frankov. Ta nesramna zahteva vzbudila je v srbski armadi veliko nevoljo.

Srbska vlada in regentstvo.

Mej vlado in regentstvom nastal je prav resen razpor, in sicer radi osebe bodočega vojnega ministra. Radikalna večina zahteva, da bode na to mesto poklican radikalec, in odklanja konsekvntno vse predloge regentstva, katero bi na to mesto rada spravila kakega liberalnega častnika. Ministerski predsednik Pasić stavil je regentstvu predlog, da naj imenuje vojnim ministrom ali Jevrema Velimirovića ali Rašo Miletića, ako pa tega neče, odstopila bode vlada. Regentstvo premišlja baje o eventualnosti, da razpusti skupščino. Pasić je stavil termin do dne 6. aprila in misli odstopiti, ako se regentstvo ne uda.

Prvi majnik v Parizu.

Navzlic temu, da se je posrečilo policiji, dobiti v roko najnevarnejše anarhiste, je splošni strah pred nasprotniki sedanjega drnštvenega reda še vedno velik. Vlada dela velike priprave, da zapreči v dan 1. majnika socijalistične in anarhistične izgrede in demonstracije. Delavci ne bodo mogli ustaviti dela, ker je ta dan nedelja, pač pa bodo štrajkali vsi kočijaži. Vlada zbrala bode v okolici Pariza mnogo vojaštva, anarhisti pa razširjajo že sedaj oklice, naj vojaki streljajo v zrak, ako bi prišlo do kakega izgrede. — Chaumartina, zaprtega izdelovalca bomb, izpustili bodo v kratkem iz zaporu, ker je izdal vse svoje nekdane tovariše in sotrudnike.

Domače stvari.

— (Današnji naš list) ima na uvodnem mestu govor gosp. prof. Šukljeja o cestnih zvezah na Dolenjskem. Tega, gospodarstvo velikega dela naše dežele zadevajočega govora nismo marali lomiti, a zato nam je bilo izpustiti listek in družega, nam za danes doposlanega gradiva, tudi poročilo o zadnjih dveh sejah dež. zbora štajerskega, v katerih so nastopali slovenski poslanci proti germanizatorskemu početju na šolskem polji.

— (O včerajšnjem volilskem shodu) na Rakeku, katerega je bil sklical gosp. državni poslanec dr. A. Ferjančič, dobili smo večji dopis in tudi govor poslančev. Ker nam danes nedostaje prostora, javljamo le toliko, da so navzočni volilci, začuvši poročilo svojega poslanca in odgovore na svoje interpelacije, izrekli gosp. dru. Ferjančiču popolno zaupnico. Iz popisa tega shoda pa tudi posnemamo, da je prišlo samo 30 volilcev iz vse Notranjske poslušat svojega poslanca. To ni kaj veselo znamenje političnega zanimanja v zavedni Notranjski. Volilski shodi dajejo najlepšo priliko, da se v živih razgovorih mej poslancem in volilci bistrijo nazori o političnem položaji narodovem, da izražajo volilci svojo voljo, da poslanec dobi vodila za izvrševanje svojega mandata. Udeležba na volilnih shodih je bolj ali manj tudi merilo za politično izobraženost volilnega okraja. Zato nam je nemilo, da je včeraj na shod na Rakeku prišlo jih takó malo izmed „veliko poklicanih“.

— (Gledališče.) Deželni odbor kranjski povabil je „Dramatično društvo“ in „Theaterverein“, da izrazita svoje stališče glede slovenskih, odnosno nemških predstav, glede oddaje lož itd. v novem dež. gledališči Ljubljanskem. To se bode zgodilo danes zvečer v seji, pri kateri bodeta zastopala „Dramatično društvo“ gg. dr. V. Krisper in Ant. Trstenjak, a nemški „Theaterverein“ gg. dr. F. Keesbacher in dr. J. Suppan.

— (Nagrobna cvetica „narodne“ hvalenosti.) Zadnji „Slovenec“ piše o oporoki Antona Kneza: „Oporoka je iz dné 15. februarja in pristavek z dné 29. marcija, in vesoljni dedič „Matica Slovenska“. Premoženja utegne biti nad 60.000 gld. Takoj izplačati je nad 6000 gld. in obrestno naložiti 44.000 gld. za mater, očeta itd. do njihove smrti. Potem dobi „Matica“ to v last v ta namen, da iz „ustanove Ant. Knezove“ izdaja „Ljudsko knjižnico“ sicer po naukih cerkve katoliške, vendar svobodomiselnó pisano v duhu

narodnem. Skušnja pa uči, da v takih zadevah se večkrat uresničuje stari rek: „Parturiunt“ itd. „Matica Slovenska“ naj dobro in na vse strani preudari, bode li mogla koristno sprejeti omenjeno volilo.“

— (Oporoka Ant. Kneza.) Gospodarski odsek „Matice Slovenske“ sklenil je včeraj jednoglasno, da predlaga odboru, naj se „Matica Slovenska“ oglasi kot dedna naslednica Knezovega imetja. Odborova seja je danes zvečer.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 5. dan aprila 1892. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Oznanila predsedstva. II. Personalnega odseka poročilo a.) glede letošnjih dopolnilnih volitev za občinski svet; b.) o notarja Ivana Gogole ugovoru proti volilskemu imeniku. III. Policijskega odseka poročilo a.) o določitvi občinskih podpor za morske kopeli v Gradu; b.) o mestnih policijskih stražnikov pokrivalih za svečane prilike. IV. Personalija (odaja službe prvega mestnega vrtnarja in dr.)

— (Deželni zbor isterski) je v zadnji seji dovolil, da se začne kazensko postopanje proti posl. M. Mandiću zaradi prestopka tiskovnega zakona in proti posl. Flegu zaradi nekega drugega prestopka.

— (Slovensko gledališče.) Na korist marljivima članoma našega slovenskega gledališča gospdč. Slavčeve in g. Verovška predstavljala se je včeraj znana burka s petjem „Čevljar-baron“. Navzlic krasnemu pomladanskemu dnevu, bilo je gledališče obiskano prav dobro. Oba beneficijanta vsprejelo je občinstvo pri nastopu s simpatičnim aplavzom in je dobila g. Slavčeva krasen šopek. O igri sami ni nam treba govoriti, vzbujala je, kakor vselej, mnogo smeha. Pevski del pod vodstvom g. prof. Gerbiča bil je povoljen, ako jemljemo v poštev, da je bilo v naglici študirati dober del pevskih točk s povse novimi močmi. Sploh pa se nam je zdela vsa predstava nekoliko bolj medla, nego lanski dve predstavi te igre, katerih ni dosegla. Čuti se, da gre sezona proti koncu. S tem bi bili končali svoje poročilo, da se ni ponovilo včeraj zopet nekaj, proti čemur moramo odločno protestovati, ker nečemo, da bi naše slovensko gledališče se ponižalo na stopnjo nemških „schmier“ ali pa „tingeltanglov. Odbor „Dram. društva“ naj pové jedenkrat za vselej nekaterim našim igralcem, da, zlasti diletantji, nikakor neso tako vzvišeni nad kritiko, kakor si morda domišljajo. Kritika naših listov imela je upravičene razloge, če je kaj grajala, in je izvrševala svoj težavni posel vedno z dobrohotnimi oziri na stvar. Da bi pa kak diletant imel pravico z odra insultovati kritiko, proti temu zavarujemo se odločno. Sikanje občinstva preverilo je dotičnika včeraj, da, hvala Bogu, naše sicer jako potrpežljivo občinstvo misli tako, kakor mi. — i.

— (Mestni magistrat Ljubljanski) naročil je vsem gospodarjem Ljubljanskim, kateri so zidali zadnja leta nove hiše, da morajo v enem letu napraviti tlak od asfalta ali granita pred svojimi hišami.

— (V vojaških vzgojiščih in izobraževališčih) za moške in ženske gojence, izpraznjenih je 280 ustanovnih in plačilnih mest, za katere je razpisan natečaj. Razpisanih je 30 mest v vzgojiščih za častniške sirote, 190 mest v vojaških malih realkah in 60 mest v vojaški akademiji v Dunajskem Novem Mestu. Podrobnejše določbe o pogojih za vsprejem so razvidne iz uradnega lista z dné 1. t. m.

— („Kmetovalec“) ilustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtnar“, ima v 6. številki nastopno vsebino: Pridelovanje krme na njivah. — Ulnjak. — Sekelska koruza. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene. — Inserati.

— (Umrla) je v soboto dne 2. t. m. M. Razinger vulgo Kopašarica v Planini nad Jesenicami. Pokojnica je mnogim hribovlazcem, zlasti obiskovalcem Golice, Kočne in Rožice v dobrem spominu. N. v m. p.

— (Skala se je utrgala.) Dne 2. t. m. utrgala se je na vzhodni strani Kroke velikanska skala ter prigrmela nad hišo J. Gartnarja, hišna št. 90. Gorenji del hiše je popolnoma porušen, poškodovan pa na srečo ni nikdo, akopram je bila hiša polna ljudi.

— (Razpisani službi.) Pri c. kr. okrožnem sodišči v Celji, eventualno pri kakem okraj-

nem sodišči, razpisano je mesto kancelista. Prošnje do 15. maja pri c. kr. predsedstvu okrožnega sodišča v Celji. — Pri c. kr. okrajnem sodišči v Wolfsbergu, eventuelno pri kakem drugem sodišči, razpisano je mesto kancelista. Prošnje do 1. maja pri c. kr. predsedstvu deželnega sodišča v Celovci.

— ((Nagla smrt?)) Minoli četrtek našli so v čakalnici na Ormoškem kolodvoru neko 65 let staro udovo Marijo Potočnik od Sv. Roka pri Ptui — mrtvo. Sodi se, da se je starka zastrupila.

— (Promet čez Predel) odprl se je zadnje dni preteklega meseca zopet, ko so se odstranile vse zapreke, katere so prouzročili silni snežni zameti in plazovi.

— (Ljudski shod) bil je včeraj v Dornbergu na Goriškem. Obravnavalo se je o ureditvi Vipave in o gradnji železnice po Vipavski dolini.

— („Sokol“ v Trstu) priredi dne 10. t. m. Sokolski večer s petjem, igro in tamburanjem.

— (Iz pred sodišča.) Zaradi izgredov pri zadnjih državnoborskih volitvah bila je v soboto pred Tržaškim sodiščem kazenska obravnavna proti devotorici hrvatskih volilcev iz Pomjana. Sodišče spoznalo je obtožence krive očitanih izgredov ter obsodilo Ivana Brešana na 4 mesece, tovariše njegove pa na tri mesece zopora. Zagovornik dr. Laginja pridržal si je pravico do pritožbe.

— (Oblasten dolžnik.) France Peter nel, delavec v Trstu, je imel od svojega delodajalca tirjati 17 gld. mezde. Te dni stopil je pred gospodarja in prosil plačila, a oblastni dolžnik vrgel mu je namestu denarjev težko pilo — v glavo in siromašnemu delavcu nos močno poškodil. Peter neta so odpeljali v bolnico, gospodarja pa v zapor.

— (Odstavljen župan.) Iz Pomjansčine v Istri poroča „N. Sl.“, da je višja oblast odstavila znanega župana Gonjača ter imenovala g. Pretisa komisarjem. S to odredbo utegne se povrniti mir v to občino, ako bode imenovani komisar ravnal nepristranski, kakor se pričakuje od njega.

— (Zagrebski nadškof.) „Magyar Hirlap“ javlja, da je ogerska vlada opustila kandidato kanonika Vučetića in nasvetovala za Zagrebškega nadškofa benediktinca A. Houdeka.

Zgodilo se je to baje na prigovarjanje primasa Vaszary-ja, kateremu je bil Houdek izročil pallium in kardinalski klobuk.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 3. aprila. Deželni zbor vsprejel jednoglasno mej odobravanjem Čehov in Nemcev predlog Mladočeha Špindlerja o Komenskem. Predlog bil pri prvem glasovanju odklonjen le vsled neke pomote. Dalje sklenil deželni zbor pozvati vlado, da skrbi za direktno železniško zvezo mej Češko in Trstom.

Pariz 3. aprila. Na kolodvoru v Lourdesu ukradli so neznani tatovi zaboj dinamita. Govori se, da nameravajo anarhisti prouzročiti eksplozije na raznih mestih.

Novi Jork 3. aprila. V severnozapadnih državah prouzročili so hudi viharji silno škodo. Več oseb je mrtvih, mnogo mest razdejanih. Nad Chicagom odtrgal se je oblak.

Pariz 4. aprila. Policija zaprla zvečer necega kot ženska preoblečenega moža, čegar popis osebe se ujema s popisom anarhista Mathieu-a, glavnega sokrivca Ravacholovega.

Pariz 3. aprila. Anarhist Ravachol priznal je, da je prouzročil eksplozijo v St. Germainu in Rue de Chichy.

Frankobrod 4. aprila. „Frankfurter Ztg.“ prijavlja iz baje zanesljivega vira podrobnosti o organizaciji rusko-bolgarski, naperjeni proti Bolgariji. Glavne podružnice so v Carigradu in Belemgradu.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

2. aprila.

Pri **Maliči**: Reichman, Ringer, Randl, Baumgartner z Dunaja. — Rehne iz Illirske Bistrice. — Rothenburg iz Kočevja. — Stepon iz Prage. Pri **Stenu**: Wutscher, Kenedy, Crenerville Weiss, Goldstein, Gottlich z Dunaja. — Schwab iz Pulja. — Vellasi iz Gorice. — Ropper iz Prage. — Taussig iz Linca. — Richter iz Berolina.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. aprila	7. zjutraj	739.9 mm.	3.6° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	738.2 mm.	16.2° C	sl. sev.	jasno	
	9. zvečer	739.0 mm.	10.2° C	sl. svz.	jasno	
3. aprila	7. zjutraj	739.6 mm.	6.4° C	sl. sev.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	738.0 mm.	18.0° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	738.1 mm.	11.6° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 10.0° in 12.0°, za 2.2° in 3.9° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 31. marca 1892.

Prejšnji teden

Bankovcev v prometu	379,852.000 gld. (+ 16,480.000 gld.)
Zaklad v gotovini	245,686.000 „ (— 340.000 „)
Portfelj	189,747.000 „ (+ 14,874.000 „)
Lombard	24,144.000 „ (+ 788.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	51,215.000 „ (— 17,942.000 „)

Dunajska borza

dne 3. aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.60	94.90
Srebrna renta	93.90	94.10
Zlata renta	110.85	110.70
5% marcna renta	102.70	102.70
Akcije narodne banke	98.6	98.6
Kreditne akcije	313	312
London	118.75	118.65
Srebro	—	—
Napol.	9.42	9.42 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.60
Nemške marke	58.10	58.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	100	108
Ogerska papirna renta 5%	100	101
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	116
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	149
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	239	—

Jakob Martinčič, ključarski mojster, nanašanja v svojem in v imenu svojih nedoraslih otrok **Ivana, Avgusta, Mirka, Angele** in **Josipine** sorodnikom, prijateljem in zancem pretužno vest o smrti nenadomestljive soproge in najboljšie matere, gospé

Marije Martinčič roj. Merčon

katera je danes, v nedeljo, dne 3. t. m., zjutraj ob 1/6. uri, po jako mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajočo, v 36. letu svoje dobe mirno in udano v voljo božjo v Gospodu zaspala.

Pogreb bode v ponedeljek, dne 4. t. m., ob 1/6. uri popoldne iz mrtvašnice, kamor je bilo truplo pokojnice preneseno, na mirodvor svetega Krištofa.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v mestni župni cerkvi sv. Jakoba in pri č. oo. frančiškanih. Preplago ranjko priporočamo v pobožno molitev in blag spomin. (383)

V Ljubljani, dne 3. aprila 1892.

Dečko

čvrst, pošten, slovenskega in nemškega jezika vešč v govoru in pisavi, vsprejme se takoj kot vajenec v mojo trgovino mešanega blaga in deželnih pridelkov. Dečki iz Idrijskega okraja imajo prednost.

Jernej Lunaček
trgovec (381-1)
Travnik pri Raketu.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Št. 2910.

Oklic.

(334—2)

C. kr. okrajno sodišče na Krškem naznanja: Dne 14. aprila 1892 dopoldne ob 9. uri bode se na Logu h. št. 19 vršila

prostovoljna prodaja

v ostalino pokojne **Urše Vovk**, prej omožene **Urli**, rojene **Dereani**, spadajočih zemljišč uloga št. 185 kat. obč. Hubanjca v inventarni vrednosti 30 gld., uloga št. 186 kat. občine Hubanjca v vrednosti 2958 gld. in uloga št. 697 kat. obč. Hubanjca v vrednosti 100 gld. Vsak ponudnik mora 10% varščine v roke sodnega odposlanca položiti. Kupna cena se plača v jednom mesecu ali pa pozneje, če se bo to kupcu privolilo. Natančneje se poizve pri gospodu **Lenartu Dereani-ju**, posestniku v **Sevnici**.

Zemljišče in jako prostorno, za vsako obrt pripravno pohištvo leži ob okrajni cesti proti Ratečem, na desnem bregu Save, nasproti Sevnici, hosta je gosto zaraščena z bukovim in hrastovim drevjem, njive leže ugodno ob Savi in so jako rodovitne. To zemljišče bi ugajalo tudi kakemu upokojenemu gospodu.

C. kr. okrajno sodišče na Krškem
dne 28. marca 1892.

Naznanilo.

Usojam si uljudno naznanjati veleč. duhovnikom, gg. uradnikom in učiteljem ter slavnemu občinstvu, da bodem z dnem **3. aprila v hiši gosp. H. Tančič-a, nasproti cerkve odprl**

prodajalnico z mešanim blagom

pod tvrdko

Ivan Hudovernik.

Imel bodem izbirno zalogo vsakovrstnega **manufakturnega in špecerijskega, galanterijskega in železnega blaga.**

Priporočam se torej vsemu slavnemu narodnemu občinstvu za naklonjenost in zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo kljub vsaki konkurenci. Kajti držite se gesla:

„**Svoji k svojim!**“

Šmarje pri Jelšah, 1. aprila 1892.

S spoštovanjem

I. Hudovernik.

(347—1)